

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0051 van 3 februari 2015
in de zaak 1213/0174/A/2/0154

In zake: de heer **Geert DEJONCKHEERE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jan OPSOMMER
kantoor houdende te 9700 Oudenaarde, Gentstraat 152
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:* de heer **Danny VAN DEN DRIESSCHE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jo DECRAEYE
kantoor houdende te 9700 Oudenaarde, Markt 41
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 9 november 2012, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 20 september 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brakel van 14 mei 2012 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de regularisatie van een zwembad met overkapping, poolhouse en berging met functiewijziging.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te Brakel (Elst), Vissegem 26 en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie A, nummers 511D en 514D.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met het tussenarrest van 21 januari 2014 met nummer A/2014/0050 heeft de Raad de verwerende partij verzocht om conform artikel 4.8.4 VCRO en de artikelen 38 en 39 Procedurereglement aan de Raad mee te delen of zij al dan niet gebruik wenst te maken van de mogelijkheid van de bestuurlijke lus en waarbij de hersteltermijn wordt bepaald op drie maanden, te rekenen vanaf de betekening van voormeld arrest.

2.

Met het tussenarrest van 5 augustus 2014 met nummer A/2014/0521 heeft de Raad de partijen verzocht om nota's te bezorgen met betrekking tot de impact van het arrest van het Grondwettelijk Hof van 8 mei 2014 met nummer 74/2014 op het hangende geding.

De verzoekende partij heeft een aanvullende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 januari 2015, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Janna BAUTERS, die loco advocaat Jan OPSOMMER verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw Ann BRAL die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Lieven DE PESSEMIER die loco advocaat Jo DECRAEYE verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

De behandeling van de vordering werd in voortzetting geplaatst naar de zitting van 27 januari 2015.

Op de zitting van 27 januari 2015 verschijnt advocaat Charlotte DE WOLF loco advocaat Jan OPSOMMER voor de verzoekende partij. De verwerende en de tussenkomenende partij zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

Met het tussenarrest van 21 januari 2014 met nummer A/2014/0050 heeft de Raad het verzoek tot tussenkomst van de heer Danny VAN DEN DRIESSCHE ontvankelijk verklaard en het verzoek tot tussenkomst ingewilligd. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

IV. FEITEN

1.

Met een besluit van 19 augustus 2010 heeft de verwerende partij aan de tussenkomende partij een vergunning verleend voor het wijzigen/aanvullen van de stedenbouwkundige voorschriften van een verkavelingsvergunning voor woningbijgebouwen, berging/paardenstal, poolhouse, zwembad met overkapping, bijkomende tuinconstructie en voortuinafsluiting. De verzoekende partij heeft bij aangetekende brief van 22 oktober 2010 een beroep ingesteld dat strekt tot de vernietiging van deze wijziging van de verkavelingsvergunning. Dit beroep werd bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 1011/0168/A/2/0155. Met een arrest van 21 januari 2014 met nummer A/2014/0048 werd dit beroep als ongegrond afgewezen.

2.

Op 24 april 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brakel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de regularisatie van een gebouwd zwembad met overkapping, een poolhouse en berging met functiewijziging”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 vastgestelde gewestplan ‘Oudenaarde’, gelegen in woongebied met landelijk karakter.

De percelen zijn als loten 2, 3 en 4 eveneens gelegen binnen de verkaveling van 30 november 1992. Deze loten werden samengevoegd met een wijzigende verkavelingsvergunning van 26 september 1994.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Brakel verleent op 14 mei 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 28 juni 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 12 september 2012 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 4 september 2012 beslist de verwerende partij op 20 september 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

2. Motivering

2.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

Er wordt voldaan aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater.

Enkel wordt door de toename van de verharde oppervlakte de infiltratie van het

hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit moet gecompenseerd worden door de plaatsing van een hemelwaterput, overeenkomstig de normen vastgelegd in de geldende gewestelijke stedenbouwkundige verordening

Er is geen schadelijk effect voor het watersysteem te verwachten. De doelstellingen van het decreet betreffende het integraal waterbeleid worden niet geschaad.

2.2 De juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van de geldende verkaveling: de plannen komen overeen met hetgeen toen toegestaan werd, de toen uit de verkavelingswijziging gesloten garage-overdekking wordt in onderhavige plannen aangeduid als te slopen.

Het gegeven dat de verkavelingswijziging die de gevraagde regularisatie mogelijk maakt aangevochten is bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen resulteert er niet in dat dient gewacht tot er een uitspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen is. Enkel wanneer de bestreden beslissing zou geschorst zijn kan deze niet dienen als basis om aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning te evalueren. Dit is echter niet het geval.

Art. 4.3.1 §2 tweede lid 3° bepaalt: ...

Aangezien de op 19 augustus 2010 verleende gedeeltelijke verkavelingswijziging een gedetailleerde weergave was van de te regulariseren gebouwen. De bestreden stedenbouwkundige vergunning geeft uitvoering aan de toentertijd goedgekeurde verkavelingswijziging, die opgesteld was op basis van de bouwplannen van de te regulariseren constructies.

Voor het slopen van een wederrechtelijk opgericht gebouw is geen vergunning nodig. Bijgevolg kan ook zonder afzonderlijke vergunning overgegaan worden tot de sloop van de op de plannen als te slopen aangeduide 'berging-loods'.

2.3 De goede ruimtelijke ordening

Aangezien zoals hiervoor aangehaald de geldende verkavelingsvoorschriften de criteria van een goede ruimtelijke ordening weergeven en aangezien het gevraagde overeenkomt met de geldende verkavelingsvoorschriften dient gesteld dat het gevraagde de goede plaatselijke aanleg niet in het gedrang brengt, mits de als te slopen aangeduide 'berging-loods' daadwerkelijk gesloopt wordt.

2.4 Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder volgende voorwaarde: de als te slopen aangeduide 'berging-loods', dit is de overdekking vanaf de berging tot tegen de linker perceelsgrens (i.e. berging/loods nr. 1b op de plannen) dient gesloopt te worden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Met het tussenarrest van 21 januari 2014 met nummer A/2014/0050 heeft de Raad reeds geoordeeld dat de vordering tijdig en regelmatig werd ingesteld. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

VI. BESTUURLIJKE LUS

1.

Met het tussenarrest van 21 januari 2014 met nummer A/2014/0050 werd door de Raad volgende onregelmatigheid vastgesteld en beoordeeld in het kader van het door de verzoekende partij ingeroepen enig middel:

“In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel, de schending van de materiële en formele motiveringsplicht, de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, artikel 1.1.4 en artikel 4.3.1 VCRO, de schending van het ‘zorgvuldigheidsprincipe’ en de schending van de goede ruimtelijke ordening en artikel 159 Grondwet.

...

In een tweede onderdeel stelt de verzoekende partij dat geen enkel onderzoek werd gedaan naar de ruimtelijke ordening, de inplanting, geurhinder, geluidshinder en visuele hinder. De bestreden beslissing zou geen enkel concreet feitelijke gegeven aanhalen met betrekking tot de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving. De verzoekende partij verwijst naar haar beroepsschrift en stelt dat de hinderaspecten onvoldoende onderzocht werden in de beoordeling van de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

...

2.

In een tweede onderdeel voert de verzoekende partij aan dat de ruimtelijke ordening en de diverse hinderaspecten onvoldoende werden onderzocht in de bestreden beslissing.

...

De verzoekende partij is de mening toegedaan dat de verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met de in de onmiddellijke omgeving bestaande ruimtelijke ordening en de mogelijke hinderaspecten.

De wijziging van de verkavelingsvergunning werd door de tussenkomende partij uitdrukkelijk aangevraagd om de regularisatie van de woningbijgebouwen te bekomen zodat op het verkavelingsplan deze bijgebouwen reeds werden ingetekend. In de verkavelingsvoorschriften worden de te regulariseren bijgebouwen of constructies zeer gedetailleerd omschreven.

In de beslissing van de verwerende partij van 19 augustus 2010 werd de overeenstemming van deze bijgebouwen met een goede ruimtelijke ordening reeds beoordeeld. Met het arrest van 21 januari 2014 met nummer A/2014/0047 heeft de Raad vastgesteld dat de verenigbaarheid van de gewijzigde verkavelingsvergunning met de goede ruimtelijke ordening afdoende werd gemotiveerd. De specifieke kenmerken van de in de omgeving bestaande toestand werden in de beslissing van 19 augustus 2010 voldoende concreet beoordeeld.

3.

De verzoekende partij houdt evenwel voor dat noch in de beslissing van 19 augustus 2010, noch in de voorliggende regularisatiebeslissing van 20 september 2012 de geur- en geluidshinder niet werd beoordeeld. Wat de geurhinder betreft verwijst de verzoekende partij naar de berging waarvan de functie gewijzigd werd naar paardenstal/berging met 3 boxen waarbij één box effectief als paardenstal wordt gebruikt en de andere twee boxen dienst doet als berging. Wat de geluidshinder betreft verwijst de verzoekende partij via

haar administratief beroepschrift naar het geluid van het zwembad en het geluid teweeggebracht door de technische installaties ervan (warmtepompen e.d.).

Ook in de beslissing tot wijziging van de verkavelingsvoorschriften van 19 augustus 2010 heeft de verwerende partij, met betrekking tot de inplanting van de paardenstal/berging en het zwembad geoordeeld dat het gaat om constructies en functies die 'gebruikelijk (zijn) en bij het wonen horende functies, die voorzien worden in de onmiddellijke omgeving van de woning, binnen een straal van 30m'... De voorgestelde volumes zijn aanvaardbaar, zijn niet dominant ten opzichte van het hoofdvolume van de woning en kunnen door de huiskavel, die in se een samenvoeging is van drie loten, zonder moeite gedragen worden. De stedenbouwkundige voorschriften voorzien voor de bijgebouwen in een verschijningsvorm en gevelmaterialen, die passend dienen te zijn bij deze van het hoofdvolume'.

De in de omgeving bestaande toestand werd als volgt beschreven in de wijzigende verkavelingsvergunning: 'het eigendom maakt deel uit van een in 1992 goedgekeurde verkaveling bestaande uit 5 loten voor vrijstaande eengezinswoningen en 1 achterliggend lot dat uit de verkaveling werd gesloten. De loten 2, 3 en 4, eigendom van aanvrager, werden samengevoegd tot één lot en de er op aanwezige woning werd verbouwd. De woning is van het langgeveltype onder zadeldak en staat met de nok evenwijdig aan de straat. De loten 1 en 5, links en rechts van het eigendom in aanvraag, werden bebouwd met vrijstaande woningen.

Langsheen de linker perceelsgrens, en volledig op lot 1, bevindt zich een haag met een hoogte van $\pm 3,60$ m gemeten op het perceelsniveau van het links gelegen lot. Door de niveauverschillen tussen de percelen reikt deze haag tot $\pm 4,30$ m boven het niveau van het eigendom in aanvraag en tot $\pm 0,40$ m hoger dan de kroonlijst van de overdekking (...). Langsheen de perceelsgrens staat een afsluiting met stijl en vlechtwerk met een hoogte van 1,70 m'.

De functionele inpasbaarheid en de privacyaspecten van de bijgebouwen werd in de bestreden beslissing als volgt beoordeeld: 'zowel de betreffende huiskavel als de aanpalende eigendommen zijn ten overvloede ingegroend en de laterale perceelsgrenzen zijn door meer dan voldoende hoge groenschermen afgezet, waardoor het omsloten karakter van de kavels nog versterkt wordt. Er kan niet gezegd worden dat de privacy van de links aanpalende eigenaars door de aanwezigheid van de constructies op de huiskavel van aanvrager, in het gedrang komt. De betreffende huiskavel is dermate van groenaanplant voorzien, dat de bijgebouwen ook vanaf de straat visueel quasi niet waarneembaar zijn'.

Specifiek met betrekking tot het poolhouse en het zwembad werd geoordeeld dat deze constructies 'op voldoende afstand van de linker perceelsgrens (zijn) ingeplant en overeen (komen) met de gangbare perceelsafstanden voor bouwvolumes van dergelijke constructies, zoals onder meer opgenomen in het uitvoeringsbesluit van de Vlaamse regering dd. 14 april 2000 en latere wijzigingen tot bepaling van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning en waarin voor kleine constructies die tot de normale tuinuitrusting behoren bij een vergund woongebouw een afstand van ten minste 1 meter van de perceelsgrenzen gehanteerd wordt'.

De Raad oordeelt dan ook dat alle noodzakelijke of relevante aandachtspunten met betrekking tot de in de omgeving bestaande toestand voldoende zijn beoordeeld in de wijzigende verkavelingsvoorschriften.

4.

Enkel met betrekking tot de door de verzoekende partij ingeroepen geur- en geluidshinder stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing geen beoordeling geeft.

Ook in de beslissing van 19 augustus 2010 wordt daar (evident) geen aandacht aan besteed.

Het is niet omdat de paardenstal slechts bruikbaar wordt geacht voor één paard, dat ingeroepen geurhinder niet verder dient beoordeeld te worden.

Ook met betrekking tot de ingeroepen geluidshinder afkomstig van het zwembad en de technische installatie ontbreekt elke beoordeling. Het is niet omdat een (gebruikelijke) technische installatie bij een zwembad niet afzonderlijk dient aangevraagd te worden, dat eventuele ingeroepen geluidshinder niet dient beoordeeld te worden. Ook al zou de technische installatie op zich niet vergunningsplichtig zijn, stelt de Raad vast dat deze hoort bij het zwembad en dat overeenkomstig artikel 4.3.1, §2 VCRO eventuele hinderaspecten dienen beoordeeld te worden.

Enkel met betrekking tot deze twee punten vertoont de bestreden beslissing een formeel motiveringsgebrek.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.”

Overeenkomstig artikel 4.8.4 VCRO heeft de Raad de verwerende partij uitgenodigd om de vastgestelde onregelmatigheid te herstellen door de bestreden beslissing aan te vullen met een formele motivering met betrekking tot de ingeroepen geur- en geluidshinder.

2.

De verwerende partij heeft de Raad op 25 juli 2014 in kennis gesteld van de herstelbeslissing van 10 april 2014 die zij, ingevolge het tussenarrest van 21 januari 2014 met nummer A/2014/0050, heeft genomen.

De herstelbeslissing van 10 april 2014 luidt als volgt:

“ ...

2.2 De juridische aspecten

De aanvraag is in overeenstemming met de voorschriften van de geldende verkaveling: de plannen komen overeen met hetgeen toen toegestaan werd, de toen uit de verkavelingswijziging gesloten garage-overdekking wordt in onderhavige plannen aangeduid als te slopen.

Het gegeven dat de verkavelingswijziging die de gevraagde regularisatie mogelijk maakt aangevochten is bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen resulteert er niet in dat dient gewacht tot er een uitspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen is. Enkel wanneer de bestreden beslissing zou geschorst zijn kan deze niet dienen als basis om aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning te evalueren. Dit is echter niet het geval.

Art. 4.3.1 §2 tweede lid 3° bepaalt: "indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ... verkavelingsvergunning waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in 1°, behandelen en regelen, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven."

Aangezien de op 19 augustus 2010 verleende gedeeltelijke verkavelingswijziging een gedetailleerde weergave was van de te regulariseren gebouwen. De bestreden stedenbouwkundige vergunning geeft uitvoering aan de toentertijd goedgekeurde verkavelingswijziging, die opgesteld was op basis van de bouwplannen van de te regulariseren constructies.

Voor het slopen van een wederrechtelijk opgericht gebouw is geen vergunning nodig. Bijgevolg kan ook zonder afzonderlijke vergunning overgegaan worden tot de sloop van de op de plannen als te slopen aangeduide 'berging-loods'.

2.3 De goede ruimtelijke ordening

Aangezien zoals hiervoor aangehaald de geldende verkavelingsvoorschriften de criteria van een goede ruimtelijke ordening weergeven en aangezien het gevraagde overeenkomt met de geldende verkavelingsvoorschriften dient gesteld dat het gevraagde de goede plaatselijke aanleg niet in het gedrang brengt, mits de als te slopen aangeduide 'berging-loods' daadwerkelijk gesloopt wordt.

Gelet op het tussenarrest nr. A/2014/0050 van 21 januari 2014 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen waarin de Raad een onregelmatigheid vaststelde aan de eerdere beslissing in dit beroep en de mogelijkheid bood de vastgestelde onregelmatigheid te herstellen door de bestreden beslissing aan te vullen met een formele motivering met betrekking tot de ingeroepen geur- en geluidshinder, een mogelijkheid waarop ingegaan kan worden;

Er dient dan ook nagegaan te worden in hoeverre het gevraagde resulteert in een hinder die de maat van normale burenhinder overstijgt voor wat betreft de door appellant gevreesde geurhinder door de paardenstal en de gevreesde geluidshinder van het zwembad en de technische installatie ervan.

De betrokken paardenstal bevindt zich op ruim 5 m van de westelijke perceelsgrens. De staldeuren ervan zitten volgens het plan in de oostelijke gevel, dewelke op zo'n 8,5 m van de westelijke perceelsgrens staat, de westelijke gevel is volledig dicht.

Gelet op de gevrijwaarde afstand ten opzichte van de perceelsgrens van appellant kan bezwaarlijk bijgetreden worden dat de gevraagde stal zal resulteren in een (geur-)hinder die de maat van normale burenhinder in een dergelijk woongebied met landelijk karakter - alwaar ook landbouw mogelijk is- palend aan een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, zal overstijgen. Een dergelijke afstand is voldoende ruim en de oriëntatie van de stallen is zodanig dat geen onaanvaardbare geurhinder te verwachten is van de te regulariseren stallen. De mestvaalt die volgens appellant de hinder veroorzaakt maakt geen deel uit van deze aanvraag en dient dan ook niet geëvalueerd te worden, ook niet voor wat betreft zijn locatie. Tegen deze mestvaalt dient via de geëigende weg geageerd te worden.

Wat het zwembad betreft dient gesteld dat dit heden ten dage meer en meer tot de normale tuinaanhorigheden behoort. Het normaal gebruik van een tuin in het algemeen en een zwembad in het bijzonder hoeft niet te resulteren in een hinder die de maat van normale burenhinder komt te overstijgen, een dergelijk gebruik behoort immers tot een normaal tuingebruik.

Het betrokken zwembad ligt op minstens 2,82 m van de perceelsgrens, wat een voldoende afstand is, en is op kwalitatieve wijze ingepast in de tuinaanleg. Een dergelijke

inplantingswijze is ruim in overeenstemming met de in het vrijstellingsbesluit opgenomen minimaal te vrijwaren afstanden, wat -hoewel het hier niet om een vrijgesteld werk gaat- toch mee aangeeft dat het gevraagde voldoet aan de afstanden die de wetgever vanuit stedenbouwkundig oogpunt als minima heeft beschouwd.

De technische installatie van een zwembad kan zodanig worden uitgevoerd dat deze evenmin dient te resulteren in een overmatige burenhinder. Een warmtepompinstallatie zal bij correcte werking het geluid maken van een ventilator, een geluid dat niet van die aard is dat het een onredelijke hinder veroorzaakt en evenmin verdragend is en mits de warmtepomp doordacht ingeplant wordt kan deze appellanten niet overmatig hinderen.

Aangezien de (locatie van de) technische installatie met warmtepomp evenwel niet op de plannen aangeduid staat zal hiervoor een afzonderlijke stedenbouwkundige vergunning dienen aangevraagd te worden, tenzij deze installatie inpandig geplaatst wordt. Om eventuele geluidsoverlast tot een minimum te beperken dient de warmtepomp in het resterende deel van de stal -dat met deze beslissing vergund wordt- geplaatst te worden, zover mogelijk van de eigendom van appellant en vakkundig ingekapseld opdat de impact op het perceel van appellant tot een minimaal niveau zou herleid worden.

Er kan dan ook in alle redelijkheid besloten worden dat het gevraagde onder voormelde voorwaarden niet in een onredelijke geur- of geluidhinder zal resulteren.

2.4 Conclusie

Uit wat voorafgaat, dient besloten dat het derdenberoep niet voor inwilliging vatbaar is. Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder volgende voorwaarden :

- De als te slopen aangeduide 'berging-loods', dit is de overdekking vanaf de berging tot tegen de linker perceelsgrens (i.e. berging/loods nr. 1b op de plannen) dient gesloopt te worden.

- De warmtepomp dient in het resterende deel van de stal geplaatst te worden, zover mogelijk van de eigendom van appellant en vakkundig ingekapseld.

...

3.

Met het arrest van 8 mei 2014 met nummer 74/2014 heeft het Grondwettelijk Hof artikel 4.8.4 VCRO vernietigd.

Met het tussenarrest van 5 augustus 2014 met nummer A/2014/0521 heeft de Raad het bevel gegeven tot heropening van de debatten zodat partijen standpunt kunnen innemen met betrekking tot de gevolgen van dit arrest van het Grondwettelijk Hof op de hangende procedure.

4.

De verzoekende partij stelt in haar aanvullende nota van 5 september 2014 dat het arrest van 8 mei 2014 van het Grondwettelijk Hof, waarbij artikel 4.8.4 VCRO werd vernietigd, absoluut gezag van gewijsde heeft. Ten gevolge hiervan meent de verzoekende partij dat de herstelbeslissing van 10 april 2014 van de verwerende partij, die gesteund is op het vernietigde artikel 4.8.4 VCRO, moet worden ingetrokken, voor zover dit binnen zes maanden na de bekendmaking van het arrest van het Grondwettelijk Hof in het Belgisch Staatsblad, gevorderd wordt (art. 16 GWH).

Tot slot stelt de verzoekende partij dat het, gelet op de vastgestelde onregelmatigheid van de oorspronkelijke bestreden beslissing van 20 september 2012, passend voorkomt, de oorspronkelijke bestreden beslissing alsnog te vernietigen.

5.

Noch de verwerende partij, noch de tussenkomenende partij heeft een aanvullende nota ingediend na het tussenarrest van 5 augustus 2014 met nummer A/2014/0521.

6.

Het Grondwettelijk Hof heeft met het arrest van 8 mei 2014 artikel 4.8.4 VCRO vernietigd zonder behoud van enige rechtsgevolgen.

Artikel 4.8.4 VCRO wordt, gelet op de terugwerkende kracht van het vernietigingsarrest, geacht nooit te hebben bestaan. De juridische grondslag van de herstelbeslissing is aldus komen te vervallen en de genomen herstelbeslissing zelf dient beschouwd te worden als een onbestaande bestuurshandeling.

7.

De verwerende partij heeft, met een besluit van 15 januari 2015, de herstelbeslissing van 10 april 2014 voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer ingetrokken.

Een onbestaande rechtshandeling kan inderdaad te allen tijde worden ingetrokken. Er bestaat derhalve geen noodzaak meer deze beslissing te vernietigen.

8.

De Raad dient zich derhalve enkel nog uit te spreken over de wettigheid van de oorspronkelijk door de verwerende partij genomen en door de verzoekende partij alhier bestreden beslissing van 20 september 2012.

9.

De Raad heeft in dit verband in het tussenarrest van 21 januari 2014 met nummer A/2014/0050 reeds geoordeeld dat het enig middel in de aangegeven mate gegrond is en verwijst hiervoor naar de vaststellingen onder randnummer 1.

Het enig middel is dan ook in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van Danny VAN DEN DRIESSE is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 20 september 2014, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de regularisatie van een zwembad met overkapping, poolhouse en berging met functiewijziging op een perceel gelegen te Brakel (Elst), Vissegem 26 en met kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie A, nummers 511D en 514D .
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de tussenkomende partij en dit binnen een termijn van 3 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 3 februari 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
met bijstand van
Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS